

діяльності інформацію, проте, недостатньо уваги приділяють подальшим етапам її застосування.

Проведене дослідження показало, що поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства" доцільно трактувати як здатність підприємства оперативної акумулювати інформацію щодо параметрів його зовнішнього інноваційного середовища, здійснювати оцінювання та оброблення цієї інформації, визначаючи на підставі цього напрями своєї інноваційної політики та оцінюючи попередню доцільність реалізації окремих інноваційних проектів, матеріалізувати ці напрями шляхом залучення та (або) створення нововведень, забезпечуючи цим отримання належних фінансових результатів.

Подальші дослідження сутності та властивостей інноваційної сприйнятливості підприємств потребують розроблення системи показників її кількісного оцінювання.

Література

1. Щодо першочергових заходів з активізації інноваційної діяльності в Україні. Аналітична записка. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.niss.gov.ua/articles/654/>.
2. Бузько І.Р. Стратегическое управление инвестициями и инновационная деятельность предприятия / И.Р. Бузько, Е.В. Варганова, А.А. Голубенко. – Луганск : Изд-во ВНУ им. В. Даля, 2002. – 176 с.
3. Ястремська О.М. Здійснення управлінського консультування промислових підприємств на основі визначення їх сприйнятливості до розвитку / О.М. Ястремська // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2011. – № 12. – С. 151-158.
4. Гуний В.Н. Управление инновациями: 17-модульная программа для менеджеров "Управление развитием организации". – Модуль 7 / В.Н. Гуний, В.П. Баранчев, В.А. Устинов, С.Ю. Ляпина. – М. : Изд-во "Юнити", 1999. – 328 с.
5. Баранчев В.П. Измерение инновационной активности компании как её конкурентной силы / В.П. Баранчев // Менеджмент сегодня. – 2004. – № 4. – С. 12-17.
6. Бутенко Д.С. Теоретичне дослідження інноваційної сприйнятливості підприємств / Д.С. Бутенко // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2011. – № 12. – С. 221-223.
7. Багрова І.В. До питання визначення кола провідних складових інноваційного потенціалу промислового підприємства / І.В. Багрова, Т.І. Тищенко // Вісник економічної науки України. – 2011. – № 2. – С. 14-18.
8. Пригожин А.И. Нововведения: стимулы и препятствия (социальные проблемы инноватики) / А. Пригожин. – М. : Политиздат, 1989. – 28 с.
9. Гусаков М. Формирование потенциала инновационного развития / М. Гусаков // Экономист. – 1999. – № 2. – С. 3-38.
10. Карпенко Е.М. О формировании единого методологического подхода к трактовке сущности категории "инновационная восприимчивость" / Е.М. Карпенко, С.Ю. Комков // Вестник ГГТУ им. П.О. Сухого. – 2001. – № 1. – С. 63-71.
11. Саченкова Е.Н. Проблема эффективного управления инновационной активностью и восприимчивостью современных предприятий / Е.Н. Саченкова // Реформирование системы управления на современном предприятии : сб. матер. VIII Междунар. науч.-практ. конф. – Пенза : Изд-во РИО ПГСХА, 2008. – С. 209-212.
12. Бармута К.А. Техническое развитие как основное направление економічної науки України : монографія / К.А. Бармута. – Ростов-на-Дону : РГЭУ "РИНХ", 2006. – 326 с.
13. Близнюк Т.П. Інноваційна діяльність підприємства в умовах циклічності розвитку підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 – "Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)" / Т.П. Близнюк. – Харків, 2008. – 18 с.
14. Масленникова Н.П. Менеджмент в инновационной сфере : учебн. пособ. / Н.П. Масленникова, А.В. Желтенков. – М. : ИД "ФБК-ПРЕСС", 2005. – 536 с.
15. Литвиненко А.О. Оцінювання сприйнятливості підприємства до впровадження інновацій / А.О. Литвиненко // Коммунальное хозяйство городов : науч.-техн. сб. – 2010. – № 87. – С. 156-162.

16. Алешин С.А. Формирование системы управления процессом производства новой продукции на промышленных предприятиях : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. экон. наук: спец. 08.00.05 – "Экономика и управление народным хозяйством (управление инновациями)" / С.А. Алешин. – Орел, 2011. – 24 с.
17. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент : навч. посібн. / Н.В. Краснокутська. – К. : Вид-во КНЕУ, 2003. – 504 с.
18. Власенко В.В. Управління інноваційною діяльністю підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 – "Економіка, організація і управління підприємствами" / В.В. Власенко. – Харків, 2004. – 20 с.
19. Алексеев И.В. Прийнятність інновацій і конкурентоспроможність підприємств / И.В. Алексеев, А.Г. Оленец // Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2009. – Вип. 19. – С. 147-153.
20. Шамина Л.К. Инновационный потенциал предприятия / Л.К. Шамина // Инновации. – 2007. – № 9(107). – С. 58-60.
21. Смолинська Н.В. Методичні підходи до оцінювання рівня інноваційної спроможності підприємства / Н.В. Смолинська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – Т. 1. – С. 215-221.
22. Синица Л.В. Забезпечення інноваційної сприйнятливості регіональної економічної системи / Л.В. Синица // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – 2010. – № 2(144). – С. 124-127.
23. Ожегова С.И. Толковый словарь / С.И. Ожегова, Н.Ю. Шведовой. [Электронный ресурс]. – Доступный с http://www.jobtoday.com.ua/slovar/slovo_search.php.
24. Яненко І.Г. Організаційна структура та сприйнятливості інновацій / І.Г. Яненко. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/monograf/58/6.pdf>.
25. Управленческие нововведения в США: проблема внедрения : пер. с англ. В.П. Аверчев, А.А. Воронков, А.Н. Исаенко и др. – М. : Изд-во "Наука", 1986. – 244 с.

Мусийовская О.Б. Сущность инновационной восприимчивости предприятия

Рассмотрены существующие теоретические подходы к пониманию и трактовке понятия "инновационная восприимчивость предприятия". Определены основные различия во взглядах ученых на сущность данного понятия. На основании проведенных исследований предложено авторское определение термина "инновационная восприимчивость предприятия".

Ключевые слова: предприятие, инновация, инновационная восприимчивость, инновационная активность, понятие, трактовка.

Musiyovska O.B. Essence innovative susceptibility of enterprise

In the article existent theoretical approaches are considered in relation to understanding and interpretation of notion "innovative susceptibility of enterprise". Defined basic differences are in the looks of research workers to essence of this notion. On the basis of the conducted researches, author determination is offered appellation "innovative susceptibility of enterprise".

Keywords: enterprise, innovation, innovation susceptibility, innovative activity, notion, appellation.

УДК 336.717.36

Доц. Г.О. Панасенко, канд. екон. наук –
Макіївський економіко-гуманітарний інститут

СИНТЕЗОВАНЕ БАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ "РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ БАНКУ" В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Представлено синтезоване бачення поняття "ресурсний потенціал банку" в контексті розвитку економічної теорії. Розглянуто погляди вітчизняних і зарубіжних вчених на трактування сутності досліджуваного поняття. Сформульовано авторську позицію щодо визначення ресурсного потенціалу банку. Доведено доцільність та потребу розгляду ресурсного потенціалу сучасного банку в системі координат "ресурси-спро-

можності-компетенції". Представлено взаємозв'язок атрибутивних елементів ресурсного потенціалу банку.

Ключові слова: ресурси, ресурсний потенціал, банк, ресурсна база, ресурсне забезпечення.

Економічний розвиток будь-якої країни на сучасному етапі значною мірою залежить від її участі в міжнародних відносинах. Світовий досвід свідчить, що жодна держава не змогла створити повноцінну економіку, ізолювавши себе від глобальних суспільно-виробничих відносин. Взаємопроникнення окремих господарських систем завдяки механізмам іноземних інвестицій визначає основні напрями інтеграції у вигляді вільного переливання фінансового капіталу між національними і регіональними ринками [1]. Банки як фінансові посередники забезпечують об'єднання інтересів суб'єктів господарювання та інвесторів з контрагентами, які потребують вільних грошових коштів. Виконання такої функції підвищує роль банківських установ у процесах мобілізації заощаджень та їх подальшому наданні різним учасникам ринку, оскільки від зростання ресурсного потенціалу фінансових інститутів значною мірою залежить сприятливий інвестиційний клімат у країні, а також інтеграція банківської системи у світову спільноту. Зміцнення ресурсної бази банків є сприятливою передумовою для поживлення інвестиційної активності і виходу економіки на новий рівень розвитку. Трансформація соціально-економічної моделі суспільства, формування ринкової інфраструктури неможливі без широкомасштабних вкладень у реальний сектор економіки. Разом із тим банківська система не може здійснювати інвестиції в значних розмірах, не маючи відповідних ресурсів. Саме останні визначають унікальність становища фінансових інститутів та їх здатність впливати на рівень розвитку економіки. Ці обставини зумовлюють актуальність, теоретичну та практичну значущість проведеного дослідження, яке присвячено виявленню економічної сутності поняття "ресурсний потенціал банку".

Треба зазначити, що принципово новою проблематику ресурсного потенціалу банку на сьогодні назвати не можна, оскільки їй присвячено цілу низку робіт, причому дослідники розглядають не тільки поняття потенціалу загалом, а й характеризують окремі його види. Так, А. Воронкова розглядає ресурсний потенціал з позиції його впливу на конкурентоспроможність банку; І. Бузько, І. Дмитренко, А. Сущенко розкривають питання, пов'язані зі стратегічним потенціалом фінансової установи; В. Хомяков, В. Белінська аналізують проблеми, які стосуються підприємницької складової ресурсного потенціалу; І. Бондаренко висвітлює окремі аспекти управління маркетинговим потенціалом; М. Іванов оперує поняттям виробничого, а Я. Ейдельман та А. Мирсєдов – економічного потенціалу. Ідентифікація термінів і категорій, згідно з твердженням Д. Горського, – складний діалектичний процес, який здійснюється завдяки використанню всього різноманіття методів порівняння, аналізу, синтезу, абстрагування, ідеалізації, узагальнення і набуває "реального осмислення тільки у складі певної теорії" [2]. Таким чином, ідентифікація ресурсного потенціалу банку має здійснюватися в тісному взаємозв'язку з розвитком учень про банківську справу, про природу виникнення і функціонування заощаджень і накопичень, що сприятиме виявленню необхідних атрибутивних ознак.

Внаслідок, з урахуванням викладеного вище, мету цього дослідження можна визначити таким чином – проаналізувати розвиток дефініції "ресурсний потенціал банку" через призму різноманітних економічних теорій і сформулювати сучасне синтезоване трактування цього поняття.

Ресурсний потенціал банку, його внутрішня структура і форми прояву є складним феноменом і є специфічною категорією, комплексне дослідження якої можливе тільки за умови обліку всієї палітри наукових ідей і уявлень. Поняття "потенціал" зазвичай у загальнонауковому контексті пов'язують з категоріями сили або міцності. Традиційно цей термін застосовують для характеристики способів, запасів і джерел, які можуть бути використаними для вирішення певних завдань або досягнення поставлених цілей [3]. Доповнюють один одного і найповніше відображають сутність цього поняття трактування Т.Д. Маслової [4] і Н.Л. Шестерніної [5]. У першому варіанті під потенціалом розуміють сукупність наявних засобів, можливостей у галузі, а в другому – набутий досвід, конкурентну перевагу, імідж, Goodwill. "Потенційний", водночас, – це можливий, прихований, той, що не виявляється та існує в потенції, тобто прихована можливість, здатність, яка може виявитися за відомих умов. В економічному контексті поняття "потенціал" набуло значного поширення, що пояснюється важливістю визначення можливих джерел залучення ресурсів. Та в тлумаченні С.В. Мочерного цей тезис висвітлено найповніше: потенціал – це наявні в економічного суб'єкта ресурси, їх оптимальна структура та вміння раціонально використовувати їх для досягнення поставленої мети [6].

Ресурси (від французького *ressources*) інтерпретують як субстанцію, що є в наявності, яка може бути використаною [7], або як кошти, запаси, можливості, джерела чогось [8]. Відповідно до тлумачення Великого економічного словника, "ресурси" – це основні елементи виробничого потенціалу, які має в своєму розпорядженні система (підприємство, установа) і які використовуються для досягнення конкретних цілей економічного розвитку [9]. Виходячи з цього, ресурсний потенціал фінансової установи характеризує сукупність її можливостей і має на увазі наявність чинників, що визначають силу, джерела, кошти, запаси та інші резерви, які можуть бути використаними в економічній діяльності [10]. З іншої точки зору, ресурсний потенціал банку визначається якістю і кількістю коштів, які має в своєму розпорядженні установа, кваліфікацією персоналу, інноваційними, інформаційними і фінансовими можливостями [11]. Деякі вчені-економісти вважають, що ресурсний потенціал характеризується, передусім, джерелами коштів і передбачає наявність деякої сукупності запасів [12].

Такі російські вчені, як Ю.С. Масленченков, А.П. Дубанков [13], Г.С. Панова [14], розглядають ресурсний потенціал банку з макроекономічної точки зору і пов'язують його створення з процесом розподілу і перерозподілу вартості сукупного суспільного продукту, коли у суб'єктів економічних відносин акумулюються грошові доходи і нагромадження, які поділяють на первинні та вторинні. Виходячи з цього, автори проєктують сутність ресурсного потенціалу на фінансування, і внаслідок відбувається зміщення акцентів із забезпечення ресурсами на їх використання. Наслідком цих міркувань є розгляд ресурсно-

го потенціалу банку через механізм його подальшого використання і ототожнення ресурсного потенціалу з фінансуванням та фінансовими ресурсами. Загалом же ресурсний потенціал банку – це грошові надходження з різних джерел, що набувають форми власного і позикового капіталу, а також доходів, які генеруються банком та призначені для задоволення фінансових потреб суб'єктів економіки, виконання фінансових зобов'язань банку, відшкодування витрат за залученими коштами та отримання комерційного прибутку. У цьому контексті процедура нагромадження ресурсного потенціалу є безперервним, цілеспрямованим й керованим процесом формування фінансових ресурсів за рахунок джерел фінансування з найменшими витратами.

Заруба О. для розкриття сутності ресурсного потенціалу вводить термін "ресурсне забезпечення банку", під яким розуміє грошові ресурси, котрі становлять основу усіх видів активних операцій, продажу продуктів, послуг, що надаються комерційними банками, та сукупність коштів, які є власністю банку або перебувають у його розпорядженні та протягом певного часу використовуються на власний розсуд. Виходячи з цього, ресурсний потенціал банку розкривається через процес оптимізації ресурсного забезпечення банку, сутність якого полягає у раціональному залученні та запозиченні ресурсів та їх розміщенні у найприбутковіших напрямках діяльності банку [15].

Поряд з ресурсним забезпеченням в економічній літературі досить часто використовується термін "ресурсна база" комерційного банку. В.В. Кисельов під ресурсною базою розуміє сукупний капітал, який створюється внаслідок проведення банком політики збільшення власного капіталу та залучених коштів і використовується для здійснення активних операцій з метою реалізації суспільних і власних інтересів. Такі вчені, як Л.А. Костирко, Т.В. Пашенко, М.М. Агєєв, вважають ресурсну базу банку основою початку функціонування у ролі кредитного інституту та чинника, який визначає напрям та масштабність розвитку. М.Д. Алексеєнко трактує поняття "ресурсна база" як грошові кошти, які фактично знаходяться у розпорядженні банку, а також ті кошти, які не беруть участі у банківському обігу [16].

Дуже часто поняття "ресурсна база" банку та "ресурсний потенціал" отождожуються серед науковців та банкірів-практиків [17]. Якщо підтримувати погляд російських колег Ю.С. Масленченкова, А.П. Дубанкова, Г.С. Панової на ресурсний потенціал та визначення ресурсної бази, надане М.Д. Алексеєнком, тоді це ототожнення є виправданим, оскільки в обох випадках маються на увазі тільки фінансові ресурси. Дисертант дотримується іншої точки зору і вважає, що поняття "ресурсний потенціал" є ширшим за значенням від "ресурсної бази" й охоплює не лише фінансові, але й інші види ресурсів, які забезпечують функціонування банківської установи, тому ставити знак рівності між цими двома поняттями не зовсім коректно.

З позицій ґносеології категорію "ресурсний потенціал банку" можна розглядати як тотожну категорії "потенціал банку". Це дає змогу інтерпретувати її як можливості фінансового інституту надавати різного роду послуги і створювати унікальні продукти або як можливості продуктивних сил забезпечувати

конкретний ефект, не уточнюючи при цьому, чи відповідає досягнутий результат поставленим цілям. Вартою уваги є позиція низки дослідників, які розглядають банківську установу через призму її комплексного потенціалу. Так, Г. Клейнер трактує ресурсний потенціал як "сукупність властивостей і якостей банку, які, з одного боку, визначають перспективні можливості і межі його функціонування в умовах зовнішнього середовища, що змінюється, а з іншого – є відносно стабільними, тобто такими, які не можуть бути зміненими за короткий проміжок часу" [18]. І. Отенко характеризує категорію "потенціал банку" на основі визначення її триєдиної природи, яка полягає в поєднанні суб'єктної, об'єктної і процесної складової, а також в інтеграції методологічних підходів (ресурсного, функціонального та інституційного), використовуваних у процесі його вивчення [19]. На думку автора, розуміння ресурсного потенціалу банку як взаємозалежної сукупності можливостей, коштів і процесів їх трансформації; організаційної структури установи; системи управління і здібностей персоналу до пізнання й управління загалом відповідає уявленню про цілісність, самоідентичність і мінливість потенціалу як об'єкта управління, проте обмежує сферу його прояву лише пізнанням та управлінням. На сьогодні зміни в тлумаченні суті терміна "ресурсний потенціал" обумовлені соціальним розвитком і переходом від індустріальної моделі суспільства до інформаційної, коли пріоритети зміщуються від знання "що" до знання "як". Учені наголошують, що проблема підвищення ефективності використання ресурсів є однією з основних проблем економіки, яка виникає перед суспільством з моменту його зародження.

Систематизація наукових досліджень у сфері осмислення поняття "ресурсний потенціал банку" дозволила виділити три підходи до його сприйняття – ресурсний, результативний і змішаний. Теоретичне узагальнення вказаних підходів виявило себе в обґрунтуванні авторської наукової позиції, згідно з якою "ресурсний потенціал" потрібно розглядати як максимально можливий обсяг продажу банківських продуктів і послуг за найбільш ефективного використання за часом і продуктивністю ресурсів, що є в наявності. Іншими словами, під ресурсним потенціалом банку варто розуміти граничні можливості установи в процесі формування свого потенціалу, тобто той максимум коштів, які банк може залучити на фінансовому ринку. Крім того, вважаємо що основу сучасного синтезованого бачення потенціалу банківської установи повинно складати позиціонування його в системі координат "ресурси-спроможності-компетенції" (рис.), де ресурсна площа розкриває феномен перетворення можливостей на спроможності, а спроможності, водночас, через розкриття, закріплення й оновлення за допомогою навчання трансформуються в компетенції (базові і ключові). Реалізація комплексу таких можливостей відбувається за умови здійснення бізнес-процесів (як дій, спрямованих на кінцевий результат) і процесів самоорганізації (внаслідок яких частково формується колективне знання й організаційна культура) і сприяє створенню цінності для зацікавлених сторін

Найчіткіше і найточніше з приводу співвідношення ресурсів і спроможностей висловився Р. Грант, який відзначив, що "в той час, як ресурси є джерелом спроможностей банку, спроможності забезпечують його конкурентні пере-

ваги" [20]. Спроможності хоч і є абстрактною категорією, проте мають чітко визначені сфери прояву, інакше їх ідентифікація стає неможливою. Унаслідок цього бачення потенціалу набуває великої конкретизації за рахунок введення вектора розвитку банку, на який націлені всі його спроможності, тобто цільові функції.

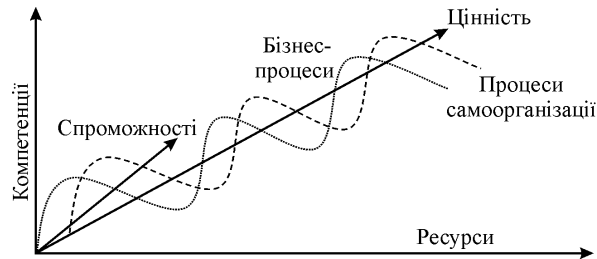

Рис. Взаємозв'язок атрибутивних елементів ресурсного потенціалу банку

Таким чином, підводячи підсумки зазначимо таке. До початку ХХІ ст. історія розвитку економічної теорії та банківської справи нагромадила безліч різних трактувань і ресурсів банку, і потенціалу банку, і загалом його ресурсного потенціалу. Окремі дослідники та представники економічних шкіл оперують синонімічними поняттями, пояснюючи і трактуючи сутність цієї категорії. Більшість існуючих теорій розкриває сутність ресурсного потенціалу через активні і пасивні операції, сукупність властивостей і якостей банку, грошові кошти та запаси. Наразі зміни в тлумаченні суті терміна "ресурсний потенціал" зумовлені соціальним розвитком і переходом від індустріальної моделі суспільства до інформаційної, коли пріоритети зміщуються від знання "що саме треба" до знання "як саме це потрібно робити". Системний аналіз вітчизняної та зарубіжної літератури дозволив дисертанту виділити три підходи до сприйняття категорії "ресурсний потенціал банку" – ресурсний, результативний і змішаний – та сформулювати власну наукову позицію. Сформульоване визначення аналізованої дефініції, з одного боку, базується на основних положеннях неокласичної теорії, а з іншого – більше схиляється до ресурсного підходу, що розглядає банк як скупчення ресурсів і адекватно відповідає умовам розвитку сучасного фінансового ринку, потребам знаннєвої економіки та інноваційним банківським системам.

Література

1. Патрікац Л. Банківська система України в умовах глобалізації фінансових ринків / Л. Патрікац // Вісник Національного банку України : журнал. – 2012. – № 1. – С. 54-56.
2. Горский Д.П. Вопросы абстракции и образования понятий / Д.П. Горский. – М. : Изд-во АН СССР, 1961. – С. 35.
3. Бизнес: Оксфордский толковый словарь. Англо-русский. – М. : Изд-во "Прогресс-академия", РГТУ, 1995. – 734 с.
4. Маслова Т.Д. Маркетинг / Т.Д. Маслова, С.Г. Божук, Л.Н. Ковалик. – Изд. 3-е, [перераб. и доп.]. – СПб. : Изд-во "Питер", 2008. – 380 с.
5. Шестернина Н.Л. Толковый словарь иностранных слов / Н.Л. Шестернина. – М. : Изд-во "Кучково поле", 1998. – 352 с.
6. Мочерний С.В. Економічна енциклопедія. – 3-ох т. / редкол. С.В. Мочерний та ін. – К. : Вид. центр "Академія". – 2002. – Т. 3. – 952 с.

7. Писаревский И.М. Подвижения эффективности использования ресурсов у планировании производственных процессов / И.М. Писаревский // Финансы Украины : журнал. – 2005. – № 10. – С. 91-100.
8. Ушаков Д.Н. Толковый словарь современного русского языка: 10000 слов / Д.Н. Ушаков. – М. : Изд-во РИПОЛ классик: Дом. XXI век, 2010. – 510 с.
9. Большой экономический словарь: экономика, финансы, бухгалтер, налоги, страхование, маркетинг, менеджмент, управление / авт. и сост. А.Б. Борисов. – Изд. 3-е, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во "Книжный мир", 2010. – 860 с.
10. Советский энциклопедический словарь / гл. ред. А.М. Прохоров. – М. : Изд-во "Сов. энциклопедия", 1989. – 1632 с.
11. Воронкова А.Э. Стратегическое управление конкурентоспособным потенциалом предприятия: диагностика и организация / А.Э. Воронкова. – Изд. 2-ое, [стер.]. – Луганск : Изд-во Восточнотрапканского НУ им. Владимира Дала, 2004. – 320 с.
12. Фатхутдинов Р.А. Конкурентоспособность: экономика, стратегия, управление / Р.А. Фатхутдинов. – М. : Изд-во ИНФРА-М, 2000. – 312 с.
13. Масленченков Ю.С. Экономика банка: разраб. по упр. финансовой деятельностью банка / Ю.С. Масленченков, А.П. Дубанков. – Изд. 2-ое, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во "БДЦ-пресс", 2003 (1-я Обр. тип.). – 168 с.
14. Панова Г.С. Кредитная политика коммерческого банка / Г.С. Панова. – М. : Изд-во НФПК, ИКЦ "ДИС", 1997. – 462 с.
15. Заруба О. Ресурсное обеспечение банка: разоблення моделі / О. Заруба // Вісник Національного банку України : журнал. – 1998. – № 9. – С. 35-37.
16. Алексеев М.Д. Капітал банку: питання теорії і практики : монографія / М.Д. Алексеев. – К. : Вид-во КНЕУ, 2002. – 276 с.
17. Федосік І.М. Управління ресурсним потенціалом банку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.04.01 / І.М. Федосік; Харк. НУ ім. В.Н. Каразіна. – Харків, 2003. – 20 с.
18. Клейнер Г.Б. От теории предприятия к теории стратегического управления / Г.Б. Клейнер // Российский журнал менеджмента. – 2003. – № 1. – С. 52.
19. Отенко І.П. Стратегічне управління потенціалом підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук: спец. 08.06.01 / І.П. Отенко; ХНУ. – Харків, 2006. – С. 4.
20. Grant R.M. Strategic and Organisational Challenges of Internationalisation in Financial Services / R.M. Grant, Venzin, M // Long range planning. – 2009. – Vol. 42, № 5-6. – Pp. 561-587.

Панасенко А.А. Синтезированное видение понятия "ресурсный потенциал банка" в контексте развития экономической теории

Представлено синтезированное видение понятия "ресурсный потенциал банка" в контексте развития экономической теории. Рассмотрены взгляды отечественных и зарубежных ученых на трактовку сущности исследуемого понятия. Сформулирована авторская позиция относительно определения ресурсного потенциала банка. Доказана целесообразность и необходимость рассмотрения ресурсного потенциала современного банка в системе координат "ресурсы-способности-компетенции". Представлена взаимосвязь атрибутивных элементов ресурсного потенциала банка.

Ключевые слова: ресурсы, ресурсный потенциал, банк, ресурсная база, ресурсное обеспечение.

Panasenko A.A. Synthesized vision of the concept of "resource potential bank" in the context of economic theory

This article presents the synthesized vision of "resource potential bank" in the context of economic theory. Consider the views of domestic and foreign scholars on the interpretation of the essence of the studied concepts. Formulated author's position on the definition of the resource potential of the bank. The expediency and the need to consider the resource potential of modern bank in a coordinate system "resources, capacity-competence". Presented relationship attribute element resource potential of the bank.

Keywords: resources, resource potential, bank, resource base, resource support.